

רעיא מהימנא

רעיא מהימנא

מצוה לעשות פסח שני על אלו שלא יכלו או שנטמאו בטמאה אחרת. אם סוד הפסח סוד האמונה שישראל נכנסים בה, שולט בניסן, ואז הוא זמן לשמחה, איך יכלו אלה שלא יכלו או שנטמאו לעשות בחדש השני, שהרי עבר הזמן?

אלא כיון דפנסת ישראל מתעטרת בעטרוותיה בניסן, לא מעבירה כתריתה ועטרוותיה ממנה שלשים יום. וכל אותם שלשים יום מיום שיצאו ישראל מפסח, יושבת המלכה בעטרוותיה, וכל חילותיה בחדונה. מי שרוצה לראות את המלכה יוכל לראות. הפרוז מכריז: כל מי שלא יכול לראות את המלכה, יבא ויראה עד שלא ינעלו השערים. אימתי הפרוז מכריז? בארבעה עשר לחדש השני, שהרי משם ועד שבעה ימים השערים פתוחים. מפאן והלאה ינעלו השערים. ועל זה פסח שני.

מצוה זו - שחיתת הפסח בזמנו. ואחריו פסח ראשון ופסח שני לאכל אותם כמשפטן. וטמאים להיות נדחים לפסח שני, שהיא מצוה שלישית. תנאים ואמוראים, יש בני אדם כמו חלין של טהרה מצד מיכאל, וכמו חלין של הקדש, כגון בשר קדש, והם מצד גבריאל. כהן ולוי. ויש בני אדם שהם כמו ימים טובים, והם קדש קדשים.

שבינה היא פסח ראשון מימין, ופסח שני משמאל. פסח ראשון מימין, ששם חכמה. פסח שני משמאל, ששם שבגבורה עוברים כל האשים הנכריים, שהם פקש ותבן לגבי אש של גבורה, הטמאים נדחים לפסח שני.

וכל טמאה נדה, ומצורע, וזב וזבה ויולדת, באשא

פקודא למעבד פסח שני, על אינון דלא יכלו, או דאסתאבו במסאבו אחרא. אי רזא דפסח, רזא דמהימנותא דישראל עאלין בה, שלטא בניסן, וכדין איהו זמנא לחדונה, איך יכלו אליו דלא יכלו, או דאסתאבו, למעבד בירחא תניינא, דהא אעבר זמנא.

אלא כיון דפנסת ישראל מתעטרא בעטרהא בניסן, לא אתעדיאת כתרעהא ועטרהא מנה תלתין יומין. וכל אינון תלתין יומין מן יומא דנפקו ישראל מפסח ותבא מטרוניתא בעטרהא, וכל חילאה בחדונה. מאן דבעי למחמי למטרוניתא, יכיל למחמי. פרוזא כריז, פל מאן דלא יכיל למחמי מטרוניתא, ייתי ויחמי עד לא ינעלון תרעיה. אימתי פרוזא כריז. בארבעה עשר לירחא תניינא, דהא מתמן עד שבעה יומין, תרעין פתיחן. מפאן ולהלאה ינעלון תרעיה. ועל דא פסח שני. (ע"ב)

פקודא דא, שחיתת הפסח בזמנו. ואבתריה פסח ראשון ופסח שני לאכול אותן כמשפטן. וטמאים להיות נדחים לפסח שני, דאיהו פקודא תליתאה. תנאין ואמוראין, אית בני נשא כחולין דטהרה, מסטרא דמיכאל. וכחולין דהקדש, כגון בשר קדש, ואינון מסטרא דגבריאל. כהן ולוי. ואית בני נשא דאינון פיומין טבין, ואינון קדש קדשים.

שבינתא איהי פסח ראשון, מימינא. ופסח שני, משמאלא. פסח ראשון מימינא, דתמן חכמה. פסח שני משמאלא, דתמן בינה. וכגין דבגבורה מתעברין כל אשין נוכראין, דאינון פקש ותבן לגבי אש דגבורה, טמאים נדחים לפסח שני.

וכל טמאה נדה, ומצורע, וזב וזבה ויולדת, באשא

משמאל, ששם בינה. ומשום שבגבורה עוברים כל האשים הנכריים, שהם פקש ותבן לגבי אש של גבורה, הטמאים נדחים לפסח שני.

וכל טמאה נדה, ומצורע, וזב וזבה ויולדת, באשא